స్వర్గానికి శాంతిసోపానాలు

"ఇత్థం వృషాచలపతే రిహ సుప్రభాతం
యేమానవాః ప్రతిదినం పఠితుం ప్రవృత్తాః,
తేషాం ప్రభాత సమయే స్మృతిరంగ భాజాం
ప్రజ్ఞాం పరార్థసులభాం పరమాం ప్రసూతే."

పక్కింటి రేడియోద్వారా బిగ్గరగా ప్రసారిత మవుతున్న సుప్రభాత శ్లోకాలు వినడంతో దిగ్గున మెలకువ వచ్చి నిద్రనుండి లేచి తలుపు తెరిచింది నీరజ.

అప్పుడే బారెడు పొద్దెక్కింది. "ఏమిటో ఇవాళ ఇంత మొద్దు నిద్రపోయాను చెప్మా?" అంటూ తనకు తానే ప్రశ్నించుకొంది. అందుచేత పాలవాడు పదిహేను నిమిషాలనుండి గోలపెట్టడం గమనించలేకపోయింది. వాడెంతసేపటికీ ఎవ్వరు కనబడక పోయేసరికి పాలగిన్నె వాకిటముందు పెట్టిపోయాడు. దాన్ని చూచి వెంటనే లోపలికి తెచ్చుకొంది.

'ఈరోజు ఇక పనులన్నీ ఎలా సాగుతాయో!' అనుకొంటూ బాత్‌రూమ్‌కు వెళ్ళి సింకు హౌజులో సగమే ఉన్నది చూచి విసుక్కొంటూ బిందెడు తెచ్చిపోసి, మంట రాజేసింది. 'ఎందుకో ఈవాళింత గాఢంగా నిద్రపోయాను?' అనే ప్రశ్న కారణమేమి సబబుగా గోచరించలేదామెకు. రాత్రి అంతా మేలుకొనే జాగారము లాంటిది చేసేందుకు పిల్లలు కూడా లేవదాయెను! మరెందుకు ఎన్నడులేని నిద్రపోయాను? కారణము లేని ప్రశ్నకు జవాబు లభించక పోవడంతో మళ్ళీ ఊహాలోకంలో పడింది నీరజ.

పచ్చికట్టెలవటంతో కాటోలు మండిపోవటం లేదనుకొంటూ, మరింత కిరసనాయిలు పోసి కట్టెలన్నీ బాగా రాజుకుని మండేంతవరకు ఓపికగా కూర్చొని, వెంటనే పళ్ళపొడితో మొహం కడుగ వెళ్ళింది.

గబగబా స్టవ్ అంటించి [illegible] కాఫీకి నీళ్ళు పెట్టింది. చంటిదాని ఏడ్పుతో మళ్ళీ పడకగదికి వెళ్ళి పిలుచుకొని వచ్చింది.

భర్త శ్రీహరి లేచి రావడం చూచి స్టవ్ వత్తులన్నీ మరింత పెద్దవిగా చేసింది. ఇంతలో "ఈ వేళ ఫస్టు తారీఖు?" అన్నది చప్పున గుర్తు వచ్చింది. పనిమనిషికి రాత్రి అంట్లు దొడ్లోవేసి, దాని లేపి ఒడికి తొందరగా పంపాలన్నది జ్ఞాపకానికి వచ్చి, వడివడిగా పనులు ముగించుకొని లేచింది.

పాలు పొంగు రావడంతో గిన్నె దింపి పక్కలు దులిపేందుకని రూమ్‌లోకి వెళ్ళింది నీరజ. ఇంతలో పాప పెద్దపెట్టున ఏడవడంతో పరిగెత్తుకొని వెళ్ళింది. భర్త కూడా దొడ్లోనుంచి పరిగెత్తుకొని ఎదురుగా వచ్చాడు. పాలగిన్నె వేడిగా ఉండడంచేత పాప దగ్గిరికి లాక్కొవడంతో లేతచేతివేళ్ళన్నీ ఎర్రంగా కందిపోయిఉన్నాయి. మంటను భరించలేక పాప తల్లిని చూడ్డంతో గట్టిగా మరింత బిగ్గరగా ఏడవసాగింది.

పాపను ఒళ్ళో ఉంచుకొని, అది గుక్కపట్టి ఏడుస్తూండటంతో, చివరికి సముదాయించలేక సతమతమవుతూన్న భార్యను చూసి కోపంతో ఉడికి పోయాడు శ్రీహరి. "ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి, స్టవ్‌వద్ద పిల్లల్ని రానివ్వవద్దని? ఏదైనా చెప్పినా వినే ఓపికెక్కడిది మీకు? ఏదైనా పొరపాటు జరిగితే అనుభవించడం ఎవరితరంతో? ఏది చెప్పినా అంతా మన మంచికేనని తెలుసుకోం కదా?" అంటూ ఏదో మందుతెచ్చి వేళ్ళకు రాశాడు.

కాఫీ కూడా తయారుకాకపోవటంతో పాలే పంచుకొని

తాగి వెళ్లిపోయాడు శ్రీహరి. పాపకు పాలుపట్టి, రవికి స్నానం చేయించి స్కూలుకు పంపేవేళకు పెరుగామె రానే వచ్చింది. రోజూ ఈవేళకి అప్పుడే సగం వంటకూడా చేసివేసేది. 'ఛీ! పాడునిద్ర. ఉదయాన్నించి అన్నీ అపశకునాలే ఎదురవుతున్నాయి!' అనుకొంటూ పాపను నిద్రపుచ్చి నిత్యకృత్యాలలో మునిగిపోయింది.

బాత్‌రూమ్‌లో నీళ్లు, కట్టెలు మండక చప్పున ఆరిపోయి ఉండటంచేత చల్లగానే ఉన్నాయి. పోనీ అనుకొంటూ చన్నీళ్ళ స్నానం చేసి గబగబా వచ్చింది.

వంటకు కూడా అవే కట్టెలవటంతో మరింత విసుగు వచ్చింది నీరజకు. 'ఛస్, ఏమిటి ఇవాళ ఇంత విసుగు పుట్టిస్తోంది. మండని కట్టెపుల్లలతో ఎలా ముగించాలో ఈ వంట. చంపతెంపేస్తోంది ఇవాళ!' అనుకొంటూ విసనకర్ర విరిగిపోయేటట్లు విసరసాగింది నీరజ.

నీళ్లు మరిగిపోతున్నాయి ఒకపక్క. రవి స్కూలు నించి ఆకలంటూ గోల పెడుతున్నాడు ఒకపక్క. ఏదో చేతికి ఇచ్చి సర్ది పంపేసింది వాణ్ణి. కూరగాయల బుట్ట చూడగానే విసుగంతా భర్తమీద కసిదీరా కక్కేసింది. 'అబ్బ ఇన్ని కూరగాయలు ఒక్కసారిగా తెచ్చిపడవేసి వెళతారు, మగమహారాజులా. ఇంకా పైగా తాను చేసేవి, చెప్పేవి అంతా మన మంచికేనట!' అంటూ భర్త ఉదయాన్నే తన్ను తిట్టిన మాటలను సాగదీస్తూ అనుకొంది స్వగతంలో.

వాకిలి చప్పుడుతో బయటికి వెళ్లి తలుపు తెరిచింది. ఆఫీసు ప్యూను ప్రత్యక్షమయ్యాడు. గుండె గుభేలుమంది, ఏమి రాయభారం తెచ్చాడోనని. అనుకొన్నట్లుగానే ఎవరో ఆఫీసర్‌గారికి కారియర్ పంపించాలన్న భర్త ఆదేశానికి తిరస్కారభావం మనస్సులో ఉన్నా పైకి "సరే" నంటూ చెప్పి తలుపు వేసుకొంది.

వారానికొకసారైనా ఈ ఆఫీసర్ల రాకతో తాను చస్తోంది. వారికేం? మాట చెప్పగానే సరేనా? పండుగ వంటే చేసి పెట్టాలి. అయినా ఈ గడ్డు రోజుల్లో ఇలా దాడి చెయ్యకపోతే ఏం మునిగిపోతుందో మరి. వేళాపాళా లేకుండా చెప్పి పంపడంతో భర్తమీద ఎప్పుడులేని కోపం ముంచుకు వచ్చింది నీరజకు.

ఎంతో కష్టంతో ఒకటింబావుకు కారియర్ సర్ది పంపించి, తాను భోజనాలు కానిచ్చింది వెంటనే.

సాయంత్రం 5 గంటలైనా ఎండ కాస్తూందే అనుకొంటూ పిల్లలకు ముస్తాబుచేసి బయటి తలుపు దగ్గరగా నిలుచుంది. ఎదురింటి మేడనుండి సన్నగా వీణానాదం మధురంగా వినవస్తోంది.

పక్కింటి రాధ రమ్మని సైగ జేస్తూండటం చూసింది. ఎందుకో వెళ్లనిష్టగించలేదు నీరజ. పనిలో ఉన్నానని సమాధానం ఇచ్చి లోనికి వెళ్లిపోయింది.

పెందరాళే లేవకపోవటం వలన మనస్సు కలత బారినట్లుగా ఉంది. రోజూ 'పెందరాళే పడుకొని వెళ్లవారింటికే లేవాలి బాబు' అనుకొంటూండగానే ఇంటి బూట్ల చప్పుడు వినిపించింది.

స్నానానికి నీళ్లు తోడి, టవలు, సబ్బు ఉంచి వచ్చేసింది ముభావంగా.

శ్రీహరి భార్యతీరును గమనించక నేరుగా బాత్‌రూమ్ వైపు వెళ్లిపోయాడు.

భార్యాభర్తలు సరిసమానంగా ఒకరినొకరు అర్థంచేసుకుని ఆవేశాలకు, అనర్థాలకు అవకాశం ఇవ్వకుండా అనురాగాలు, అభిమానాలు పెంచుకుంటే అవే సంసార స్వర్గానికి సోపానాలు అవుతాయి. లేనిపోని అపార్థాలు కల్పించుకుంటే సాఫీగా సాగే జీవితమే గతుకుల బాటగా కనిపిస్తుంది. పరస్పరం అర్థంచేసుకోవడంలోనే సంసార సుఖం ఉంటుంది.

బయటి వసారాలో ఈజీచేర్‌పై మేనువాల్చి వినిర్మలాకాశాన్ని చూస్తూ ఆలోచనా నిమగ్నుడై పోయాడు.

2

పెందరాళే లేస్తున్న భర్త ఏడుగంటలైనా లేవక పోవటంతో లేపుదామని మనస్సులో ఉన్నా, నిన్నటికోపము అతనిని లేపేందుకు అడ్డుపడింది. అర్థంలేని ఆవేశం కాలును ముందుకు నడపలేకపోయింది.

ఇంతలో "నేను లేపుతాన్లే" అంటూ గడియారం ఏడుగంటలు మోగింది. అది మంచానికి బాగా దగ్గరగా ఉండటంచేత గబుక్కున మెలకువ వచ్చి గబగబా టవల్‌తో బాత్‌రూమ్‌వైపు దారి తీశాడు, శ్రీహరి.

వసుంధరా రాజగోపాలరావు

నీళ్లకింద మంట దాజేసి వస్తోంది గాబోలు, ఎదురుగా వస్తున్న నీరజ నీలికళ్లు ఎర్రగా పాలిపోయి ఉన్నాయి.

నీరజను చూస్తేగాని జ్ఞాపకానికి రాలేదు శ్రీహరికి విషయం —'రోజూ నీరజ సుప్రభాతంతో ఎన్నోమార్లు వసపిట్టలా వాగి చెవులలో నీళ్లు పోస్తేగాని నిద్రలేవని తాను రెండురోజులనుండి అసలు, నీరజ జాడే చూడటం లేదే? ఎందుకు చెప్మా?' స్వగతంలో అనుకొన్నాడు శ్రీహరి.

వెంటనే ముందురోజు జరిగిన సంఘటనలన్నీ సినిమా రీళ్లవలె కదలాడసాగాయి అతనికి.

'నిన్నటిరోజు నిజంగా తానెంత కఠినంగా ప్రవర్తించాడు? పాపం ఎంత బాధపడిందో మరి?' ఇంతలో బాత్‌రూమ్ అంతా పొగ కమ్ముకుపోయింది. విసనకర్రతో గట్టిగా చప్పుడు చేస్తూ విసరసాగాడు.

చేతుల నొప్పులేకాని మంట ఏమీ రాజుకోలేదు త్వరగా. విసుగంతా కట్టెలు తెచ్చే సాహెబుపై వెళ్ళ గక్కాడు క్షణంలో. 'ఈమారు వస్తే గట్టిగా చెప్పాలి. పచ్చికట్టెలవసరము లేదని' అనుకొంటూంటే కట్టెల విషయంలో మళ్ళీ భార్య గుర్తుకు వచ్చింది. పాపం, నీరజ పచ్చికట్టెలతో వంట ఎలా చేసిందో మరి! తనకేమి ఆలోచన లేకుండా ప్రవర్తించి, పైగా ఆలస్యంగా కారియర్ పంపుతున్నందులకు నోటికి వచ్చినట్లు కోపంతో వాగేశాడు. పరధ్యానం ఎక్కువై ఒడలు తెలియకుండా నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తిస్తున్నావని ఎన్ని మాటలన్నాడు!

'ఛ ఛ! చంచలమైనది మనస్సని పెద్దలూరికే అన్నారా? స్థిరత్వం అనేది ఉంటేగా? ప్రేమతో పిలిచి, కవ్వించి, సంతోషించే మనస్సే నిమిషంలో చలించి, అనరాని ఆవేశంలో, పెట్టరాని దుఃఖాన్నే పంచి పెట్టింది—'

త్వరత్వరగా కాలకృత్యాదులు ముగించి ఆఫీసుకి వెళ్ళిపోయాడు శ్రీహరి.

వెళ్లిన అరగంటకుగాని శ్రీహరికి గుర్తురాలేదు, తా నీవేళ టిఫిను తినుకోకుండా ఆఫీసుకు వచ్చేనని మనస్సు కలతబారి కడుపులో ఏదో తెలియని బాధతో, ఆఫీసు పని కూడా కుదురుగా చేయలేకపోయాడు. ప్యూనుచేత కాఫీ తెప్పించుకున్నాడు.

కాఫీ చప్పరిస్తూంటే నీరజ పిలిచే ప్రేమ మాటలన్నీ గుర్తుకువచ్చేయి. "ఏమండి, ఏమండోయ్, ఏమిట్లే" అంటూ తలుపువరకు పరిగెత్తుకువస్తూ సన్నగా పిలుస్తున్న నీరజ మాటలు, ఏమిటేమిటో ఆలోచనలలో తాను వినిపించుకోలేకపోయాడు.

బహుశా టిఫిను కొరకే అయిఉంటుంది. క్షణంలో ఎంత పొరబాటు చేశాను మరుపుతో. ఈ విషయమై ఎంత బాధపడిందో నీరజ. ఏమిటో తన వైఖరి తనకే ఈమధ్య వింతగానే తోస్తోంది. పరధ్యానమెక్కు...

ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక

ముఖ్య గమనిక

మాకు పంపే వ్యాసాలు, కథలు, చిత్రాలు వగైరాలతోపాటు తిరుగు స్టాంపులు అంటించి, తమ అడ్రసు వ్రాసిన కవరు పంపాలి. లేకుంటే ప్రచురించలేనివాటిని వెనక్కు పంపడం జరుగుతుంది.

ఆమోదించినవాటి విషయం వారికి తెలియపరుస్తాము.

స్టాంపులతో కవరు పంపకుండా తర్వాత వాటి విషయమై ఉత్తరాలు వ్రాస్తే ప్రయోజనంలేదు.

—ఎడిటర్

న్నైందని తా దామెను అన్నాడుగాని, ఇప్పుడేమో తనకే విస్మృతి పరధ్యానం కొట్టవచ్చినట్లు తెలుస్తూంది.

విస్మయంగా నెమ్మదిగా ఆఫీసు ఫైలులో తల దూర్చాడు వేదవిట్సార్టుంతో.

3

భర్త, తను పిలుస్తున్నా వినిపించుకోలేకపోవటంతో విపరీతంగా బాధతో కూడిన కోపం వచ్చింది నీరజకు. ఈమధ్య ఎంతో ఓర్పుతో సహిస్తూ వచ్చింది, భర్త పెడసరపు మాటలు. తానేమి తప్పులు చేశానని ఆయన గారికంత కోపం? పెళ్ళికాక పూర్వం ఎంత శాంత స్వభావుడుగా అన్పట్లుగా భావించిన తనకు ఇప్పుడిప్పుడే రంగులు మారుతున్నట్లుగా బుద్ధులు తేలుతున్నాయి. 'వివాహ జీవితం ఎంత సుఖప్రదంగా ఉంటుంది' అన్న భావనకు గొడ్డలిపెట్టు తగులుతూంది. తాను వివాహము చేసికొనకుండేనే బాగుండునేమో. నాలుగు కాలాలపాటు పెళ్ళికాకపోతేనేం, హాయిగా కాలుమీద కాలు వేసికొని, ఇస్త్రీ చీరల మడతలు నలిగిపోకుండా కుర్చీమీద కూర్చొని కాలం వెళ్ళబుచ్చు తుండేది.

అయినా పెళ్ళి మాత్రం అమ్మా, నాన్నల ప్రమేయంతో చేసికొనవలసి వచ్చిందా?' అంటే అదీ అదేమిలేదు. వారెలాంటి బలవంతము చెయ్య లేదు.

నలుగురిలాగే వాళ్ళు మంచి సంబంధం అని పెళ్ళిచూపులు ఏర్పాటు చేసి, ఇచ్చి పుచ్చుకోవడాలు మాట్లాడుతూ ఉన్నా తా నేమీ మారువలకకుండా తలవంచుకొంది. అంతా స్వయంకృతాపరాధము.

తన క్లాస్‌మేట్స్ ఇంకా చదువుకొంటూ, ఉద్యోగాలు కూడా వెలగబెడుతున్నట్లు వింది. కాని తనేమో వంటయింటి కుందేలు సామెతలా చిక్కి, నగమైంది సంసారం బరువుతో.

ఉయ్యాలలో పాప ఉన్నున కేకవేసి పెద్ద పెట్టున ఏడ్వడంతో ఆలోచనా ప్రవంతికి అప్పనిసరిగా అనకట్ట కట్టింది, నీరజ.

పాపకు పాలుపట్టి ఆటబొమ్మలన్నీ ముందరవేసి కూర్చోబెట్టి, గేదలు, పెచ్చాలు బాగుచేసుకొనటంలో మునిగిపోయింది.

రవికి అన్నం పెట్టింది. పాపతోనూ రవితోనూ సంతోషంగా సరదాగా ఆడుకుంది కొద్దిసేపు. ఏమిటో ఈనాళ చేతినిండా పనిలేకపోవటంతో బాగా లేదను కొంది.

భర్త రాకకై ఎదురు చూచి, చూచి మళ్ళీ ఎక్కడ లేని విసుగు భర్తపై ప్రస్ఫురించవలసి వచ్చింది. విధిలేక వేళ మించిన తరవాత రెండు మెతుకులు నోట్లో వేసుకొంది.

తలుపు చప్పుడుతో గబగబా వెళ్ళి చూసింది. తలుపు పక్కగా ఎవరో మనిషి తచ్చాడుతూ నిలబడి తటపటాయిస్తున్నట్లున్నాడు. "ఎవరు?" అంటూ ప్రశ్నించింది.

"నే నమ్మగారు, ఓబయ్యను. కొత్త ప్యూనును. అయ్యగారు ఈ చీటి నిమ్మన్నారమ్మగారు తమకు" అంటూ ఒక చీటీ అందించాడు ప్యూను.

"డియర్ నిమ్మి, (అప్పుడప్పుడు భర్త పిలిచే ముద్దుపేరు జ్ఞప్తికుంది నీరజ.) అర్జెంటుపనిమ్మీద

చిత్రాలలో విచిత్రాలు -

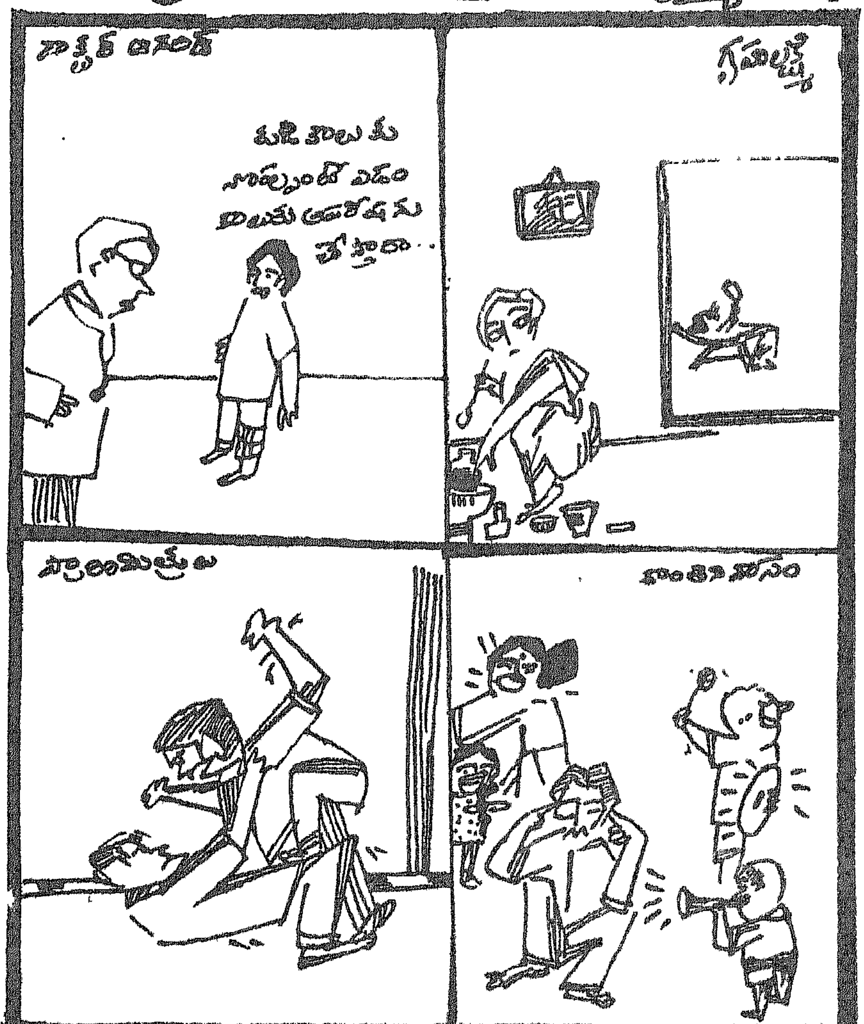

ఇన్‌స్పెక్టరుతో విలేజ్‌కు పోతున్నాను. జాగ్రత్త. నాలుగురోజులపాటు ఉండవచ్చు. జాగ్రత్త. శ్రీహరి."

భర్తమీద ఉన్న విసుగంతా ఆ ఉత్తరం చూసేసరికి ఇట్టే ఎగిరిపోయింది. మనస్సులో అతనిపై తను భ్రమ పడ్డానని తలుచుకొని బాధపడింది. చెప్పకుండా క్యాంపుకు వెళ్ళి ఉంటారని, తనపై ముందురోజు కోపంవల్ల టిఫిను గూడా తినక క్యాంప్ వేసికొని ఇంటికి రావడం ఇష్టంలేదని, ఇంకా ఏవేమో ఊహించుకొని చిలవలు, పలవలుగా పొడలల్లుకుంది.

నిజంగా ఆలోచిస్తే తనదే పొరబాటుగా కనిపించింది నీరజకు. వెన్నలాంటి మనస్సుతో ఎప్పుడూ సరసంగా ప్రవర్తించని శాంతస్వరూపుడైన భర్త ఈమధ్య కఠినంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడంటే దానెంతవరకు బాధ్యురాలో తెలిసివచ్చింది క్షణంలో ఆమెకు.

ఒక్కొక్కటే నెమరు వేసుకోడంలో దుఃఖం కట్టలు తెంచుకువచ్చింది. 'ఆరోజు పాపను నేతిపెం గిన్నె పక్కగా తానే కూర్చోబెట్టింది. కాని వాదించింది తనదేమీ తప్పులేదన్నట్లుగా పౌరుషంతో.

భోగ్యం ఆ ఆస్తి తాళీ అయిందని చెప్పక పై సంఘ టనల కోపంతో [illegible] కూర్చోడం అయినవారికి ఎలా తెలుస్తుంది?

ఆ ఆఫీసర్లకు కారియర్ పంపడం నిత్యమూ భర్త [illegible] గుర్తుకు వచ్చాయి. [illegible] భోజనము [illegible], [illegible] ఎందరో ఉంటారు. రోజు నేను పెడుతున్నానా? ఏదో, పాపం, ఒక్కరోజు పంపకపోతే [illegible] కూర్చోవాలా? అంటూ [illegible] నిర్లక్ష్యమేనా? వేళకు పంపని భోజనం [illegible]?"

"ఆ పై పరిస్థితి [illegible] [illegible] సమాధానం [illegible] మనసు [illegible] అలోచించుకో [illegible]." భర్త [illegible] యథార్థంగా [illegible] పడింది నీరజ.

'ఒక్కనాటి [illegible] ఎప్పుడైనా [illegible] ఉండలేదు, [illegible]

రీ చేసేది చేస్తూ అనిపించుకోవటం పరిపాటి అయి పోయింది తనకు."

నీరజ తన పొరపాటులు క్షమించరాని నేరాలుగా భావించి భర్తపట్ల వినలేని ప్రేమను హృదయంలో భద్రంగా దాచుకొంది. 'భర్త ఎప్పుడు చూద్దామా, వెంటనే క్షమాపణలు తెలుపుకొని హృదయం మీద వాలుదామా' అన్న ఆరాటం ఎక్కువై పోతూందామెకు.

నాలుగురోజులు నాలుగు యుగాలుగా గడిచి పోయాయి.

ఆరోజు భర్త రాక సూచించేటట్లుగా కాకి దొడ్లో ఒక్కటే అరుస్తూంది.

నిత్యకృత్యాలన్నీ పెందరాళే చేసుకొని వీలుగా తలుపువద్ద కాచుకొని నిలబడి చూస్తూంది. వస్తూనే స్నానానికి వేడినీళ్లు కావాలంటారని వేడినీళ్లకై కుంపటి రాజేసి వచ్చింది.

సూర్యుడు సంధ్యాదేవిని క్రమక్రమంగా చేరుకోవాలని పరుగులు తీస్తున్నాడు. చీకట్లు మెల్లగా కమ్ముకుంటున్నాయి. అంతకుముందు దట్టంగా వ్యాపించిన మేఘాలన్నీ పారిపోయి నిర్మలాకాశం పరుచుకొని ఉంది.

తన హృదయాకాశం కూడా ఇంతకుముందు మేఘాచ్ఛాదిత విషవలయాలతో నిండి నిబిడీకృతమై ఉండింది. కాని అర్థంలేని ఆవేశాలకు చోటు ఇవ్వక, తాను శీఘ్రంగానే తెలుసుకొని సంసారాన్ని స్వర్గం చేసుకొనేందుకు ప్రయత్నించడం ఎంతో మేలయింది.

దూరంగా కాకులు, చిలకలు బారులు బారులుగా విహరిస్తున్నాయి. బస్సులు, కార్లు సందడి చేసుకొంటూ వెళుతున్నాయి. ఎదురింటి పక్కఇంటి మెట్లు పని చేయిస్తున్నారు. తాపీ పనివారు కాబోలు. ఇటుకలు, ఇసుక అన్నీ కుప్పలుగా పోసి ఉన్నాయి.

మెట్లు లేకపోవడంవల్ల ఇంటిలోనికి ప్రవేశించా లంటే ఎంతో కష్టంగా ఉంటూంది. మెట్లు ఆధారం చేసుకొంటేగాని, ఒక్కసారిగా లోనికిపోయే శక్తి లేదు ఎవ్వరికీని.

తన విషయములో గూడా అంతేననిపించింది నీరజకు. 'సంసార స్వర్గానికి శాంతిసోపానాలు'గా దాంపత్యంలో దంపతులిరువురు సమానంగా, అనుకూలంగా నడుచుకొంటే, సంసారం స్వర్గంకాక మరేమవుతుంది? దంపతులిరువురు సరిసమానంగా ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకొని ఆవేశాలకు, అనర్థాలకు అవకాశాన్ని ఈయక తృప్తిగా జీవించడంలో ఆనందాతిశయం ఎంతో లభిస్తుంది? సామాన్యంగా భార్యలే మగవాడికి తగిన విధంగా నడుచుకొంటే సంసారం నిత్యకల్యాణము, పచ్చతోరణంగా మారి పోకుండా ఉంటుందా? తనేమో భర్తపట్ల కఠినంగా ప్రవర్తించి ఏవో అన్నాడని లేనిపోని అర్థాలతో ఆయనపై కోపం తెచ్చుకొన్నదానికి చాలా బాధపడి, ఎప్పుడు గూడా ఇకముందు ఇలాంటి అవకాశాలివ్వవద్దని మనసారా వేడుకొంది నీరజ. రెండుచేతులూ కైమోడ్చి అరమోడ్పుకన్నులతో ప్రార్థిస్తున్న నీరజ బూట్ల చప్పుడుతో ఉలిక్కిపడింది.

లైటు వేయక, చీకటిలోనే ఓరగా నిలుచున్న నీరజను గమనించక "నీరజా, నీరజా" అంటూ గబగబా డోర్ కర్టెను తీసుకొంటూ వెళుతున్న శ్రీవారి ననుసరించి లైటు వేసింది నీరజ. ★

ఈ నెలలవరకు ఉచిత బహుమతి

స్త్రీల సౌందర్యము కాశ్మీర్ ఆర్టు చీరెలు. ఆకర్షణీయమైన సరికొత్త డిజైన్లు, రంగులలో సీజనుకు తాజాగావచ్చినవి. పెద్ద సైజు. మావద్ద మాత్రమే ఉన్నవి. వెల సిల్కు చీరె1కు రు. 11/—లు 2 చీరెలు రు. 20/—లు, 3 చీరెలు రు. 28/—లు, 4 చీరెలు రు. 36/—లు, రెండు లేక ఎక్కువచీరెలు ఆర్డరిచ్చిన వారికి ఒక బ్లౌజుముక్క ఉచితం. ఆర్డర్లు పోస్టుపార్సెలుద్వారా పంపబడును

ARVIND AGENCIES (AP-22)
Post Box 1408, Delhi-6.

గమనిక

మామూలుగా ప్రచురణకు రచనలు ఎడిటర్, ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక, ఎక్స్‌ప్రెస్ ఎస్టేట్స్, మద్రాసు-2 కు పంపవలసి ఉన్నది. పోటీలకు అయితే కవరుమీద పోటీ పేరు స్పష్టంగా వ్రాయాలి.

హమామ్‌తో ప్రతి దినము స్నానము చెయ్యండి. హమామ్ మీ శరీరమును శుభ్రపరచుటయే గాక, దానికి కాంతినిచ్చి, హాయిని గొల్పుతుంది. ప్రతిరోజూ హమామ్ వాడండి...ఈ సబ్బు మాత్రమే వాడకానికి చాలా రోజులువస్తుంది.

హమామ్ వల్ల తాజాగాను కాంతిగాను వుండండి

వాడకములో చాలా రోజులు వచ్చే టాయిలెట్ సబ్బు

SMTH-4 A TL.